

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 702-05-10 ולנר נ' קרד-גרד הישרדות מדעית בע"מ

בפני כב' השופטת אביגיל כהן

שרון ולנר

התובע

ע"י ב"כ עו"ד יניב גביש

נגד

קרד-גרד הישרדות מדעית בע"מ

הנתבעת

ע"י ב"כ עו"ד יעקב בטש

פסק דין

1. התובע הגיש תביעה על סך 100,000 ₪ בגין הפרת פרטיותו, פגיעה בקניינו ובגין עשיית עושר ולא במשפט.

2. התובע עבד בנתבעת כמהנדס תוכנה בכיר מחודש אוגוסט 2004 עד נובמבר 2006. (הנתבעת טוענת, כי הוא עבד בחברה מחודש אוגוסט 2004 ועד חודש ינואר 2007).
הנתבעת היא חברה ציבורית בתחום הביוטכנולוגיה אשר עסקה בתקופה הרלוונטית לתביעה בפיתוח ושיווק מוצר אשר נועד לגלות ולבחון ליקוי בתפקוד הלב של רוכשי המוצר בזמן אמת. (להלן: "הנתבעת" או "החברה"). המוצר יכונה: "המכשיר".
התובע טען, כי כאשר עבד אצל הנתבעת, על מנת לייצל את עבודת המייצרים / המפתחים, היה צורך להראות להם ויזואלית את המכשיר על גופו של אדם, ואין חולק על כך, שהתובע הצטלם עם המכשיר על גופו.

3. התביעה היא בגין פרסום / שימוש בתמונה באתר האינטרנט של החברה, באתר האינטרנט של חברת הבת של החברה, ובברושורים אשר הנתבעת חילקה בירידים ובימי עיון.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 702-05-10 ולנר נ' קרד-גרד הישרדות מדעית בע"מ

4. התמונה היא תמונה של פלג גופו העליון של התובע, מבלי שניתן לראות את פניו. (להלן: "התמונה").

5. תמצית טענות התובע:

(א) התובע טוען, כי הוא לא נתן את הסכמתו לשימוש המסחרי אותו עשתה הנתבעת בתמונה, וכי הוא מבחינה אישית רגשית אינו מעוניין כי תמונתו תשמש כפרסום למוצרי הנתבעת.

(ב) התובע טוען, כי דמותו וגופו של אדם הם קניינו והשימוש בתמונתו עולה לכדי פגיעה בקניינו ובניגוד להוראות יסוד חוק האדם וחרותו.

(ג) התובע טוען, כי הנתבעת התעשרה על גופו שלא כדין ועליה להשיב לו את הרווח שעשתה תוך כדי השימוש בתמונתו.

6. תמצית טענות הנתבעת:

(א) הנתבעת טענה, כי התובע הסכים להצטלם והסכים לשימושים שנעשו בתמונה.

(ב) הנתבעת טענה, כי משפנה התובע לנתבעת, כשלוש שנים לאחר פרסום התצלום, וביקש להפסיק השימוש בתמונה, הוא הופסק.

(ג) אין כל פגיעה בפרטיותו של התובע, בקניינו, ולא נעשה כל "עושר ולא במשפט" ביחס לתובע.

7. לאחר עיון בטענות הצדדים ובסיכומיהם, הגעתי למסקנה ולפיה דין התביעה להידחות מהנימוקים כדלקמן:

8. הניתוח העובדתי:

(א) האם התובע ידע מה היא מטרת הצילום והאם נתן הסכמתו לעשות שימוש בתמונה לשימוש מסחרי?

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 702-05-10 ולנר נ' קרד-גרד הישרדות מדעית בע"מ

גרסת התובע:

(1) בכתב התביעה טען התובע, כי לקראת סיום עבודתו בנתבעת, ביקשה מנהלת בנתבעת, הגב' ליאת שאלתיאל לצלם אותו כאשר הוא ללא חולצה וכאשר הוא לובש את המכשיר על גופו וטענה, כי התמונה תשמש את החברה בהסברים על המכשיר בקרב עובדי החברה בלבד ותשמש את החברה לצרכי הסבר והדגמה פנימיים בלבד. בתחילה לא הסכים לכך התובע, אך בסופו של דבר התרצה, וכך צילמה אותו הגב' ליאת שאלתיאל.

כלומר, לגבי עצם הסכמתו לצילום ולכך שיעשה שימוש בתמונה, אין מחלוקת. המחלוקת היא רק באשר לשאלה: האם הוא ידע והסכים לכך שהתמונה תשמש את החברה לצרכים שיווקיים כפי שנעשו בפועל ולא רק לצרכי הסבר והדגמה בקרב עובדי החברה בלבד. לטענתו, הוא הודיע למר ראובן פרוידינגר באופן ברור, בטרם צולם, כי אם החברה תבקש לעשות שימוש בתמונות מחוץ לארבעת אמות החברה, היא תצטרך לקבל את אישורו מראש וככל שהוא יאשר זאת, הוא יבקש תשלום בגין כך. לטענתו, סמוך לפני הגשת התביעה (מספר חודשים) נודע לו, כי החברה עשתה שימוש במשך שלוש שנים בתמונה.

(2) בתצהיר העדות הראשית טען התובע, כי מי שביקש ממנו להצטלם היה מר פרוידינגר שהיה מנהל בחברה וכי זה הבטיח לו שהתמונה תשמש רק את עובדי החברה בהסברים על המוצר ותשמש לצרכי הדגמה והסבר פנימיים בלבד, וכי בהתחלה הוא לא הסכים ואחר כך הסכים ובלבד שהתמונה תפורסם רק בקרב אנשי החברה (סעיף 4 לתצהירו).

(3) בחקירתו הנגדית עלתה גרסה שונה מהגרסה שהועלתה בתצהיר. הוא טען שליאת שאלתיאל "משכה" אותו לחדר על מנת להצטלם ואמרה ש"יהיה בסדר". (עמ' 17 שורות 15 – 16 לפרוטוקול) והיא זו שביקשה ממנו להצטלם (עמ' 17 שורה 18 לפרוטוקול). הוא אישר, כי ליאת ולא ראובן פרוידינגר היא זו שביקשה ממנו להצטלם. (עמ' 20 שורה 15 לפרוטוקול), וכאשר עומת עם הסתירה מול סעיף 4 לתצהירו השיב: "זה ליאת. ראובן. זה שניהם". (עמ' 20 שורה 17 לפרוטוקול), הגם שזה לא כתוב בתצהירו. הוא אישר, כי לא היה קשר עבודה בינו ובין מר פרוידינגר, למעט השיחה באירוע בחדרה של אלין, שם צולמו תמונות ע"י ליאת שאלתיאל.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 702-05-10 ולנר נ' קרד-גרד הישרדות מדעית בע"מ

עפ"י עדותו של התובע, הוא ביקש שלא יעשו שימוש מסחרי בתמונה, אם כי יכל להעלות על דעתו שהתמונה גם תופץ, אך הוא לא האמין שכך יעשו. (עמ' 22 שורה 27 לפרוטוקול). הוא גם אישר, כי בזמן אמת הוא לא חשב מה התמורה הכספית המגיעה לו, וממילא גם לא סוכמה איתו תמורה ספציפית.

מעדותו עלה ברורות, כי הוא לא צולם רק באותו מעמד אצל אלין פלד ע"י ליאת שאלתיאל, אלא צולם גם פעמים נוספות. (התמונות צורפו כנספח 2 לתצהיר הנתבעת, מהן ניתן לראות, כי התובע לובש מכנסיים אחרות באותן תמונות, מהמכנסיים שלבש בתמונה נשוא התביעה ואף צבע המכשיר לא זהה בשתי התמונות).

(4) התובע הגיש תצהיר עדות ראשית של מר חיים גרגיר, אשר עבד בתקופה הרלוונטית בחברה כבודק תוכנה וכאחראי לבדיקת המכשיר נשוא כתב התביעה.

מר חיים גרגיר טען בתצהירו, כי בשלהי שנת 2006, נכחו בחדרה של ראש הצוות שלו הגב' אלין פלד האנשים הבאים: מר ראובן פרוידניגר מנהל השיווק בחברה, אלין פלד – ראש צוות בדיקות תוכנה, הגב' ליאת שאלתיאל – מהנדסת תעשייה וניהול בחברה, התובע והוא. מטרת ההתכנסות היתה לצלם את התובע עם המכשיר על גופו לצורך הדגמת המכשיר בקרב עובדי החברה בחברת הבת בלבד.

באותה עת המכשיר היה בשלבי פיתוח, עדיין לא היה צפי לגבי קבלת אישור FDA האמריקאי.

מר פרוידניגר רצה לצלם את התובע כיוון שהתובע עסק בספורט שנים רבות והוא היה בעל גוף חטוב.

התובע התעניין בפגישה לאיזו מטרה הוא מעוניין לצלם אותו ומר פרוידניגר השיב לו, כי המטרה היא להציג את התמונה עם המכשיר עליו בקרב עובדי החברה במחלקת הייצור לצורך הצגתו "בזמן פעולה".

התובע התנה את הצילום בכך שלא ייעשה שימוש מסחרי בתמונתו ואמר כי אם ייעשה שימוש מסחרי, הוא ירצה תשלום עבור זה.

מר גרגיר אישר בחקירתו הנגדית, כי עוד כשעבד בחברה (והוא עזב בנובמבר 2006) הוא ראה את תמונת התובע בברושור או באתר החברה ואישר כי, הוא לא נכח במעמד שבו ראובן סיכם עם התובע את נושא הצילום: ראה לעניין זה עדותו עמ' 9 שורות 25 – 28 לפרוטוקול:

"ש. איך קובעים פגישה שמטרתה צילום כאשר המצולם לא נתן הסכמתו עדיין:

ת. כנראה נתן הסכמתו לפני. אבל, הוא חידד זאת שוב באותה פגישה.

ש. אתה לא יודע על שיחות אחרות ומה תוכנן?

ת. לדעתי היו שיחות לפני".

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 702-05-10 ולנר נ' קרד-גרד הישרדות מדעית בע"מ

1 הוא ציין בעדותו, כי נראה שהתובע נתן את הסכמתו לצילום עוד לפני הפגישה שבה הוא
2 נכח (עמ' 9 שורות 15 – 26 לפרוטוקול).
3 מעדותו של התובע עצמו עלה, כי לא ראובן יזם את הצילום אלא ליאת, וזאת למרות גרסתו
4 של חיים גרגיר.
5 גרגיר עצמו לא שמע במו אוזניו, מי סיכם מול התובע את נושא הצילום.
6 לטענתו, הוא שמע את השיחה שהיתה באותה פגישה אצל אלן, וכי "התובע פתח את
7 השיחה ורצה לדעת מה מטרת הצילום ואם הוא אמור לקבל על כך כסף" (עמ' 8 שורה 29
8 לפרוטוקול).
9 דומה – כי התובע כלל לא טוען זאת.
10 בסעיף 8 לתצהירו טען מר גרגיר, כי ניר גבע לא צילם את התובע אך בעדותו סיג זאת רק
11 לאירוע שהיה בחדר אצל אלן, הוא לא ידע, אם כן או לא, צולמו תמונות נוספות וע"י
12 אנשים אחרים, ומה סוכם בעניין.
13
14 (5) הגב' אלן פלד הגישה אף היא תצהיר עדות ראשית אשר חזר על טענות התובע ומר גרגיר
15 שנטענו בתצהירי העדות הראשית שלהם. על פי עדותה גם היא נחשפה לברושור עוד בזמן
16 עבודתה בחברה. (היא עבדה עד 10/07) ואישרה, כי מספר שבועות לאחר הצילומים היא
17 כבר ראתה את הברושור (עמ' 12 שורה 29 לפרוטוקול).
18 עפ"י עדותה, הצילום נעשה במשרדה. "שרון נכנס ואמר שצריך לצלם אותו ואז הגיעה
19 הצלמת ליאת ואז עבר ראובן והתחילו את התהליך..." (עמ' 13 שורות 3 – 4 לפרוטוקול).
20 גרסתה מתיישבת בעניין זה עם עדותו של ראובן, ולפיה כלל לא נכח בצילומים ובוודאי שלא
21 היה שם מתחילתם או יזם את האירוע אלא רק "עבר" שם.
22 לטענתה, תוך כדי הכנת התובע לצילומים הגיע ראובן פרוידנגר ואז התנהלה שיחה. התובע
23 אמר לראובן שאם הצילומים יהפכו למשהו מסחרי הוא "מצפה לקבל פיצוי. ראובן אמר לו
24 כן, כן אל תדאג. בסדר נדבר על זה". (עמ' 13 שורות 19 – 20 לפרוטוקול).
25 בתצהירה לא כתבה שראובן אמר ש"יהיה בסדר" וממילא הוברר בחקירתה, כי שרון לא
26 נקט במילים "רווח", "הפסד", "שיווק" שנכתבו בסעיפים 5 – 6 לתצהירה. היא לא זכרה
27 שדיברו על כסף באותה פגישה ואישרה, כי בחברה היה נהוג לצלם אנשים והיא לא ידעה
28 אם שילמו להם, אלא רק "משמועות".
29 כלומר, מעדותה עולה, כי זה לא היה יוצא דופן שיצלמו עובד לצרכי המחשת שימוש
30 במכשיר, ולטענתה, גם ביצעו בדיקות כמו בדיקת דם לעובדים לצורך בדיקת מכשיר זה או
31 אחר.
32
33
34
35

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 702-05-10 ולנר נ' קרד-גרד הישרדות מדעית בע"מ

(ב)

גרסת הנתבעת:

(1) מר ניר גבע, סמנכ"ל אפליקציות אלחוטיות וטכנולוגיות חדשות ומנהל פרויקטים

בחברה הגיש תצהיר עדות ראשית מטעם הנתבעת.

הוא ציין, כי במסגרת תפקידו בתקופה הרלוונטית הוא עסק בין היתר גם בהפקת

ברושור המשמש כחומר גלם פרסומי כשירות שנתנה החברה לחברה האחות

בארה"ב.

בהפקת הברושור סייע לו גם מר ראובן פרוידניגר אשר שימש כסמנכ"ל שיווק

ופיתוח עסקי של החברה באותה עת והוא וראובן עדכנו אחד עם השני באופן שוטף.

מר גבע הצהיר, כי בתחילת חודש מרץ 2006 הוא זה שפנה לתובע בבקשה לצלמו

כיון שהוא ידע שהוא מתאמן בחדר כושר, וזאת על מנת שניתן יהיה להעביר

ברושור עם התמונה לחברה האחות בארה"ב ועל מנת להציגו באתר האינטרנט של

החברה ובברושרים אשר מחלקת החברה בתערוכות בהן מוצגות הטכנולוגיות שלה

ומגוון מוצריה.

באותה שיחה בינו ובין התובע שהתנהלה בעמדת העבודה של התובע במהלך שעות

העבודה הרגילות לא נכחו מר גרגיר, הגב' פלד, הגב' שאלתיאל ו/או מר פרוידניגר.

הוא עדכן את מר פרוידניגר כי התובע הוא זה שיצולם עם המכשיר.

(2) התובע לא התנגד להצעה לצלמו ואף הביע התלהבות מהעניין ואף אמר לו "אולי זה

יביא לי עוד בחורות". (התובע כמובן מכחיש), וגם מר גבע בעדותו לא ייחס לכך

חשיבות, אלא יותר במובן של בדיחות דעת.

(3) מר גבע העיד, כי ההסכמה לצילום היתה בלתי מסויגת והובהרו לתובע השימושים

העתידיים אשר בכוונת החברה לעשות בתצלום והוא הסכים לכך.

מר גבע צין, כי הטענה ולפיה הצילום הוא לצורך הצגתו בפני המפתחים בחברה,

היא טענה אבסורדית, כיוון שרוב המפתחים בחברה עסקו בפיתוח המכשיר עצמו.

אם כך, אין סיבה להציג בפניהם מכשיר שהם עצמם פיתחו. וליתר עובדי החברה,

כמו מנהלי חשבונות, עובדי ניקיון, מנהלה וכו' ממילא אין צורך או סיבה להציג את

המכשיר.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 702-05-10 ולנר נ' קרד-גרד הישרדות מדעית בע"מ

מעדותו עלה, כי מטרת הצילום היתה לצורך הצגת הברושור בפני המשווקים של חברת הבת בארה"ב, והצגתו בפני רופאים קרדיולוגים, שהם אלו שאמורים לעשות בעתיד שימוש במכשיר.

(4) מר גבע ציין, כי היו שלושה מפגשי צילום. הוא נכח בשניים מהמפגשים. במסגרת המפגשים גם צולמו כמה תמונות של התובע הכוללות את פניו. (נספח 2 לתצהירו של מר גבע). הצילומים בשני המפגשים הראשונים לא יצאו לשביעות רצון הנתבעת והוחלט לבצע מפגש צילומים נוסף.

באותו מפגש הגב' שאלתיאל צילמה את התובע. ומר גבע לא נכח שם. ניתן לראות כי פניו של התובע צולמו גם צולמו, אך מר גבע מטעמים של צנעת הפרט, החליט לעשות שימוש בתצלום המציג אך ורק את פלג גופו העליון של התובע. עוד ציין, כי אם אכן הצילומים היו רק למטרת שימוש פנימי, מדוע היה צריך כל כך הרבה סטים וכל כך הרבה תמונות?

(5) מר גבע טען, כי הסכמת התובע לא היתה מסויגת. לא היתה כל כוונה לרמות או לגרום לאי נוחות לתובע. ואם הם היו סבורים שהתובע מטיל ספק בהסכמתו, ממילא הם היו בוחרים בעובד אחר של החברה או שוכרים שירותים של דוגמן. כאשר הודיע התובע בחודש יולי 2009, במפתיע, ולמעלה משלוש שנים לאחר פרסום התצלום, כי יש לו טענות בנוגע לתצלום, הסירה הנתבעת את התצלום מכל פרסומיה, ואף דאגה לצלם עובד אחר עם המכשיר ולא שילמה לאותו עובד על הצילום.

(6) מר פרוידנינגר הגיש אף הוא תצהיר עדות ראשית מטעם הנתבעת ואישר את גרסתו של מר גבע.

הוא ציין, כי הוא לא עבד עם התובע ולא היה לו עימו קשר במהלך עבודתו עם החברה וכי למיטב זכרונו הוא פגש את התובע לפרק זמן קצר מאוד במהלך הצילומים לברושור. (למעשה – התובע בעדותו לא טוען אחרת).

ניר גבע עדכן אותו כי התובע הוא זה שיצולם עם המכשיר, ולו אישית לא היה לו כל עניין בזהותו של המצולם.

כלומר – הוא לא זה שזים את הצילומים ולא זה שביקש מהתובע להצטלם, כלל ועיקר.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 702-05-10 ולנר נ' קרד-גרד הישרדות מדעית בע"מ

מר פרוידניגר ציין, כי הוא לא נכח בחדר בעת הצילומים כפי שציין התובע אך ידע שמתרחשים צילומים והוא רק עבר במקום על מנת לוודא שהצילומים אכן מתרחשים. הוא לא ביקש מהתובע להצטלם וממילא גם לא הבטיח לתובע כל הבטחה בנוגע לצילומים או לשימוש שייעשה בצילומים. עדותו היתה אמינה ועקבית ולא נמצאה כל סתירה בין תצהירו לבין עדותו.

לסיכומי של דבר:

(ג)

גרסת עדי הנתבעים מהימנה בעיני. מחקירתם הנגדית של מר גרגיר והגב' פלד עולה, כי הם לא נכחו בעצמם במעמד הסיכום בין התובע ובין מי מנציגי הנתבעת, אשר ביקשו מהתובע להסכים להצטלם. והם נכחו בפגישה שהתקיימה לאחר שכבר התובע הסכים להצטלם. הם לא יכולים לדעת על דברים שסוכמו או נאמרו שלא בנוכחותם והם לא נכחו בשני סטים נוספים של צילומים שנעשו לתובע לאותה מטרה. שלושה סטים של צילומים הם בהחלט "פרוצדורה" מסובכת מידי לצורך צילום תמונה שתשמש רק את מפתחי המכשיר בחברה. הם הרי כמפתחי המכשיר, מכירים אותו היטב ולא זקוקים לתמונה "מקצועית" רק לצורך המחשה ויזואלית ואני מאמינה לעדי הנתבעת בגרסתם ולפיה, היה ברור כי ייעשה שימוש בתמונה לצרכי שיווק המכשיר והתובע ידע על כך מראש. עדי התובע אישרו, כי בחברה היה נהוג לעשות שימוש בעובדים "כדוגמנים" או ככאלו שהמכשירים נבדקים עליהם. התובע עצמו הסכים לצילום. הוא אישר, כי הוא יכל להעלות על דעתו שהתמונה תופץ גם מעבר לעובדי החברה (עמ' 22 לפרוטוקול) ובכל זאת לא סיכם עם ראובן פרוידניגר או כל אחד אחר בנתבעת, בדבר התמורה שיקבל, לו אכן תופץ התמונה, וגם לא נטען על ידו שבמי מה"סטים" האחרים במסגרתם צולמו תמונות נוספות, סוכם על תמורה כלשהי. לאור האמור לעיל, מקובלת עלי טענת הנתבעים לפיה ידע התובע את מטרת הצילום ונתן הסכמתו לשימוש נעשה בתמונה.

הניתוח המשפטי:

.9

(א) בטרם הוגשה התביעה דן, הגיש התובע תביעה נגד הנתבעת במסגרת ת.א. 19956-09-09.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 702-05-10 ולנר נ' קרד-גרד הישרדות מדעית בע"מ

1 התביעה נמחקה והתובע חויב בהוצאות ושכ"ט בסך 4,000 ₪ + מע"מ.
2 בקשתו לביטול פסק הדין נדחתה.
3 יש ממש בטענת ב"כ הנתבעת ולפיה עילת התביעה עפ"י חוק הגנת הפרטיות התיישנה כיוון
4 שחלפו למעלה משנתיים מהיום בו נודע לתובע על עילת התביעה ועד הגשת התביעה שבפני.
5 יחד עם זאת, מצאתי לנכון להתייחס לטענות לגופו של עניין.
6
7 סעיף 1 לחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א – 1981 (להלן: "החוק") אוסר פגיעה בפרטיות (ב)
8 הזולת "ללא הסכמתו".
9 סעיף 3 לחוק מגדיר "הסכמה" – "הסכמה מדעת, במפורש או מכללא".
10
11 ב"כ התובע מפנה להוראות סעיף 2 (6) לחוק אשר אוסרות:
12 "שימוש בשם אדם, בכינוי, בתמונתו או בקולו, לשם ריווח"
13
14 כמו כן מפנה סעיף 2 (8) לחוק האוסר:
15 "הפרה של חובת סודיות לגבי עניניו הפרטיים של אדם, שנקבעה בהסכם מפורש או
16 משתמע.
17
18 וכן סעיף 2 (9) לחוק האוסר:
19 שימוש בידעה על עניניו הפרטיים של אדם או מסירתה לאחר, שלא למטרה שלשמה
20 נמסרה.
21 לטענתו, ברור שהנתבעת עשתה שימוש בתמונה למטרות רווח וכן השימוש היה בניגוד
22 למוסכם וכן נעשה שימוש בתמונה שלא למטרה לשמה נמסרה לה התמונה, ועל כן עברה
23 הנתבעת על הוראות החוק הללו.
24
25 לאור מסקנתי העובדתית ולפיה היתה הסכמה במקרה דנן, אין צורך להרחיב בנושא
26 הוראות סעיף 2 לעיל, אלא שבמקרה דנן, יש לדחות את התביעה כבר מהטעם ולפיו תנאי
27 מקדמי לקיומה של עילה על פי חוק הגנת הפרטיות הוא זיהוי של הטוען לפגיעה, ואילו
28 במקרה דנן, התובע לא ניתן לזיהוי בתמונה.
29
30
31
32
33

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 702-05-10 ולנר נ' קרד-גרד הישרדות מדעית בע"מ

ראה לעניין זה: "ע"א 68/56 הלן רבינוביץ נ' יצחק מירלין ואח' פ"ד י"א 1224, 1226 וכן ת.א (י-ם) 94-94 ד"ר גולדשטיין נ' ידיעות אחרונות תק-מח 97 (4) 898, 900. (פסק הדין אושר בבית המשפט העליון בע"א 1046/98).

לגבי העובדה ולפיה עובדי החברה זיהו אותו בתמונה (למרות שלא ניתן לראות את פניו בתמונה) לא צריכה להתעורר כל בעיה, כיוון שהתובע הסכים בעת הצילום לכך שייעשה שימוש בתמונה לצרכי הסבר והדגמה בקרב עובדי החברה ולפיכך, לא היתה גם לגרסתו, כל בעיה בכך שעובד בחברה יזהה אותו בתמונה. טענותיו הן ביחס להפצת התמונה באתר האינטרנט, בברושרים ובירידים.

התובע לא ניתן לזיהוי כלל ועיקר ע"י הציבור שאינו מכיר אותו באופן אינטימי וממילא בהעדר זיהוי, אין פגיעה בפרטיות.

ב"כ התובע טען, כי במקרה דנן, מדובר בפגיעה בפרטיות מכוח סעיף 2 (6) לחוק הגנת הפרטיות אשר קובע כפגיעה בפרטיות שימוש בשם אדם, בכינויו, בתמונתו ו/או קולותו לשם רווח.

במקרה דנן, לאור מסקנתי העובדתית ולפיה, כאשר צולם התובע במספר "סטים" של תמונות, היה ברור כי מדובר בצילומים שייעשה בהם שימוש גם לצרכי שיווק ולא רק על מנת שהעובדים, אשר יושבים במשרדי החברה יוכלו להסתכל בהם, ממילא הסכים התובע במפורש או במשתמע, שייעשה שימוש בתמונתו גם לצרכי שיווק.

לאור מסקנותי העובדתיות ולפיה התובע ידע שייעשה שימוש בתמונה, אין מקום לטעון, כי הנתבעת פגעה בקניינו של התובע או "עשתה עושר ולא במשפט".

(הטענה שהועלתה בסיכומי ב"כ התובע בדבר "חזוזה על תנאי" היא הרחבת חזית מובהקת וב"כ הנתבעת מתנגד, בצדק, להרחבת חזית שכזו).

10. לסיכום:

(א) לאור האמור לעיל, דין התביעה להידחות.

(ב) התובע ישלם לנתבעת הוצאות משפט ושכ"ט עו"ד בסך 10,000 ₪.

(ג) המזכירות תשלח פסק הדין לצדדים.

ניתן היום, כח' סיון תשע"א, 30 יוני 2011, בהעדר הצדדים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 702-05-10 ולנר נ' קרד-גרד הישרדות מדעית בע"מ

אביגיל כהן

- 1 אביגיל כהן, שופטת
- 2